

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 7 września 1883.

145.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 3 września 1883,

tyczące się Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx.

Artykuł I.

Na zasadzie §fu 9go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35), wydają Ministrowie spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa Porządek targowy dla wiedeńskiego głównego targowiska na bydło w St. Marx, do niniejszego rozporządzenia załączony.

Artykuł II.

We względzie przeznaczenia instytutu pieniężnego do założenia wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa a oraz załatwiania jej czynności, jakoteż we względzie wymiaru należytości od sprzedaży, dyskonta, odsetek i dodatku za zawiadownstwo (§§. 75, 83 i 96 Porządku targowego), wydana będzie decyzja na zasadzie pertraktacyi ofertowej, przewidzianej celem przeznaczenia owego instytutu pieniężnego.

Artykuł III.

Po założeniu wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa i zamianowaniu przyiętych agentów targowych, podany będzie do wiadomości termin, od którego ten Porządek targowy stanie się obowiązującym na wszystkich targowiskach wiedeńskiego targowiska głównego, z następującemi postanowieniami przejściowemi:

§. 1.

Do sprzedaży, które strony same przywiodły do skutku, stosowane będą postanowienia §fu 14go Porządku targowego, tyczące się składania i wypłacania ceny kupna, jakoteż zakupów poczynionych na podstawie kredytu otwartego w wiedeńskiej kasie bydła i mięsa, odnośne postanowienia rozdziału VII tylko wtedy, gdy nabywcy i sprzedawcy na to się zgodzą.

§. 2.

Należytość targową, gdy zgoda taka nie przyjdzie do skutku, pobierać będzie wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa jak od przedmiotów targowych nie sprzedanych.

§. 3.

Ceny sprzedanych przedmiotów targowych, które nie były ważone, o ile niema kart umownych lub uwiadomień o sprzedaży, dochodzone będą według poleceń, które w tej mierze wyda komisaryat targowy.

Artykuł IV.

Termin, od którego powyższe postanowienia przejściowe przestaną obowiązywać na osobnych targowiskach głównego targowiska bydła, oznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Falkenhayn r. w.

Załączka.

Porządek targowy

dla

wiedeńskiego głównego targowiska bydła w St. Marx.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Gmina sprawuje na targowisku głównem, stósownie do istniejących ustaw, policją zdrowia i targową, w szczególności zaś nadzoruje zachowywanie postanowień Porządku targowego i jako właścicielka głównego targowiska bydła pobiera ustanowione należytości targowe (§. 17).

§. 2.

Wiedeńskie targowisko główne w St. Marx jest jedynem targowiskiem do sprzedaży rogaczyny, cieląt, owiec i świń, przeznaczonych na rzeź dla miasta Wiednia i następujących gmin w okolicy Wiednia: Sechshaus, Fünfhaus, Gaudenzdorf, Górny i Dolny Meidling, Rudolfsheim, Baumgarten, Breitensee, Hacking, Altmannsdorf, Hetzendorf, Hietzing, Hütteldorf, Lainz, Penzing, Speising, Górny i Dolny St. Veit, Hernals, Neulerchenfeld, Ottakring, Pötzleinsdorf, Gersthof, Salmannsdorf, Neustift am Walde, Górny i Dolny Sievering, Währing, Weinhaus, Dornbach, Neuwaldegg, Górny i Dolny Döbling, Grinzing, Heiligenstadt, Nussdorf, Kahlenbergerdorf, Floridsdorf, Neu-Leopoldau, Gross-Jedlersdorf, Jedlersee, Stadlau, Kagran, Simmering, Kaiser-Ebersdorf, Schwechat, Inzersdorf am Wienerberge.

Na tem targowisku wolno, stósownie do §fu 32go, sprzedawać także mięso, tłuszcze, dziczyznę, drób, jakoteż ptaki przeznaczone na konsumcyę.

Stosunek gminy
do targowiska.Przeznaczenie
targowiska.

Rokowania i decyzja we względzie praw targowych, jeżeliby w wyliczonych 47 gminach okolicy Wiednia legalnie istniały, odkłada się na później.

§. 3.

Główne targowisko bydła leży po za obszarem miasta Wiednia, podatek konsumcyjny opłacającym, przeto zwierzęta i towary na sprzedaż wystawione, przez rogatkę nadchodzące, poddawane będą postępowaniu podatkowemu dopiero, gdy wchodzą do tegoż obszaru.

O płać podatku konsumcyjnego.

Krowy i cielęta, z zamkniętego miasta Wiednia przyprowadzone dla sprzedania na główne targowisko bydła, ażeby mogły być bez opłaty podatku przez rogatki za okazaniem ceduły napowrót przeprowadzone, zameldować należy jako przeznaczone do wyjścia w urzędzie konsumcyjnym na głównym targowisku bydła, pisemnie, dając oznaczenie taryfowe, z zastrzeżeniem wyprowadzenia bez opłaty podatku. Zameldowane krowy i cielęta mogą być napowrót wprowadzone bez opłaty podatku tylko pod warunkiem okazania ceduły do niepewnej sprzedaży, które po zameldowaniu będą wydawane i tylko przed upływem dnia wyjścia, a koło oznaczonego urzędu.

§. 4.

Wprowadzane na główne targowisko bydła, zwierzęta i mięsiwa, powinny być zaopatrzone w przepisane ustawą przepustki i certyfikaty.

Przynoszenie przepustek.

§. 5.

Przedmioty targowe, w §. 2 wzmiankowane, podlegają oględzinom policyjno-zdrowotnym, które, jakoteż w ogóle przepisy policyjno-zdrowotne, wykonywać będą ustanowieni do tego weterynarze i inne osoby urzędowe. W szczególności do nich należy wydawanie przepustek dla zwierząt a certyfikatów do mięsiw przeznaczonych do wyprowadzenia gdzieindziej.

Sprawowanie policyi zdrowia.

Zwierzęta, które na rewizyi uznane zostaną za chore lub podejrzane, nie będą wpuszczone do lokali sprzedaży, lecz zostaną wprowadzone do osobnych stanowisk, do tego celu przeznaczonych i postąpi się z nimi według istniejących przepisów policyi zdrowia, tak samo jak z innemi przedmiotami targowemi, które uznane będą za niezdatne na pokarm dla ludzi.

§. 6.

Bydło przywiezione na targ kolejną, wysadzane być ma dla ułatwienia oględzin bydła, według zarządzeń wydanych przez komisaryat targowy w porozumieniu z zarządem kolei.

Wysadzanie bydła na dworcu w St. Marx.

§. 7.

Przedmioty targowe, przeznaczone na sprzedaż, zapowiedzieć trzeba pisemnie w biurze komisaryatu targowego, najmniej na godzinę przed chwilą przeznaczoną do otwarcia targu.

Zapowiadanie przedmiotów targowych.

Zwierzęta nie zapowiedziane wcześniej do sprzedaży na oznaczony dzień targowy, można wprowadzić na targowisko wprowadzić i postawić w przeznaczonych na to lokalach i stajniach, sprzedać jednak wolno je dopiero w następnym dniu targowym.

§. 8.

Wszystkie zwierzęta, zapowiedziane na oznaczony dzień targowy, w tym też dniu targowym przed rozpoczęciem się targu, wprowadzić należy do lokali sprzedaży, o ile nie zachodzi przeszkoda weterynarsko-policyjna.

Zgon zwierząt.

Takich zwierząt, które według przepisu zapowiedziane, ale aż do rozpoczęcia się targu nie zostały wprowadzone do lokali sprzedaży, nie należy dopuścić już do targu w tym dniu. Jeżeli jednak wczesne przybycie ich do lokali sprzedaży nie mogło nastąpić w skutek powszechnie wiadomych lub dających się udowodnić przypadków, jakoto przerwy w przewozie, wydarzeń żywiołowych itp. zwierzęta te może komisaryat targowy dopuścić do targu w owymże dniu targowym.

Umyślne zatrzymanie zwierząt oznajmionych będzie karane według §fu 21.

§. 9.

Ogłoszenie
zgrom. bydła.

Przed samem rozpoczęciem targu przyklepione będzie na targu ogłoszenie, podające do wiadomości, ile zwierząt zapowiedziano, ile przypędzono rzeczywiście, tudzież, o ile to będzie możebne, jakich ras.

§. 10.

Karmienie
i pielęgnowanie
zwierząt.

Komisaryat targowy nadzoruje karmienie i pielęgnowanie zwierząt przeznaczonych na sprzedaż.

Za karmienie zwierząt opłacić trzeba należitości, które stósownie do istniejących przepisów oznaczać będzie komisaryat targowy peryodycznie.

§. 11.

Usługi.

Ludzi potrzebnych do usług (poganiaczów, drażników, dozieraczów itd.) umawia komisaryat targowy. Podlegają oni nadzorowi komisaryatu targowego i będą opatrzeni znakami z liczbami bieżącymi, które nosić mają tak, aby każdy je widział. Za zatrudnianie tych ludzi opłacać trzeba należitości, które ustanowi Władza targowa.

Kupcom, jakoteż osobom, które zwierzęta na targ przyprowadzone i inne przedmioty targowe same sprzedają (§. 14 ustęp 2), wolno używać do posług na targu swoich własnych służących. I ci także służący podlegają na targu nadzorowi komisaryatu targowego i winni bezwarunkowo stósować się do jego zarządzeń.

§. 12.

Wchodzenie do
lokali sprzedaży.

Do lokali sprzedaży wolno wchodzić: kupcom, osobom, które dostawiły na targ zwierzęta i inne przedmioty targowe, osobom, które mają zajęcie na targowiskach, osobom urzędowym, nakoniec tym osobom, którym komisaryat targowy wydał pozwolenie wchodzenia do lokali sprzedaży.

Nabywcom wolno wchodzić do lokali sprzedaży dla obejrzenia przedmiotów targowych na pół godziny przed rozpoczęciem się targu.

Osobom, które dostawiły na targ zwierzęta i inne rzeczy na sprzedaż przeznaczone, jakoteż tym, które dla nich pełnią usługi na osobnych targowiskach, wolno wchodzić do lokali sprzedaży, gdy się bydło wpędza a inne rzeczy wnosi, lecz aż do rozpoczęcia się targu powinny znajdować się tuż przy przedmiotach targowych, które do nich należą.

Przed zadzwonieniem na znak rozpoczęcia się targu i po zadzwonieniu na znak, iż się targ skończył, nie wolno sprzedaży przywozić do skutku.

§. 13.

Dni targowe.

Dni, w których osobne targi odbywać się mają, ustanowione będą w rozdziałach niżej następujących. C. k. Namiestnictwo dolno-austriackie ma prawo pozwolenia w razie potrzeby na odprawienie targu nie w tym dniu, który jest wyznaczony.

§. 14.

Do pośredniczenia w sprzedażach przeznacza się wiedeńską kasę targową bydła i mięsa, tudzież przysięgłych agentów targowych, jako czynniki przez Władze ustanowione.

Pośrednictwo
w interesach.

Tym, którzy zwierzęta i inne przedmioty dostawiają na targ, to jest ich właścicielom lub onychże pełnomocnikom wolno sprzedawać swoje towary bez pośrednictwa.

Pieniądze za wszystkie przedmioty na targu sprzedane składają się i wypłacają, jakoteż kredyty do kupienia przedmiotów targowych, udzielają wyłącznie w wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa.

O sposobie mianowania, prawach i obowiązkach agentów targowych, jakoteż stosunku ich do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa, traktuje rozdział VI, przepisy szczegółowe co do urządzenia i zakresu działania rzeczony kasy zawiera rozdział VII Porządku targowego.

§. 15.

Odprzedawanie na targu zwierząt i innych przedmiotów w tym samym dniu targowym kupionych, jest zakazane.

Handel pośredni
i pierwokupno.

Również zakazane jest pierwokupno, które ma miejsce wtedy, gdy zwierzęta i inne przedmioty targowe na targ zapowiedziane i do sprzedania na targu przeznaczone, sprzedane są jeszcze przed rozpoczęciem się targu.

§. 16.

Na każdym targowisku stać ma odpowiednia ilość wag urzędowych. Ważyć należy bezpłatnie po przyjściu sprzedaży do skutku i w obecności dozorey urzędowej, który wagę przedmiotu zważonego zapisać ma w kartach umownych lub uwiadomieniach o sprzedaży (§§. 67 i 82), jakoteż w protokole wagi i na żądanie wydać stronom urzędową cedulę wagową.

Ważenie.

W protokole wagowym zapisywać należy także ceny umówione za jedność towaru o który chodzi.

§. 17.

Oplacie należitości targowych podlegają wszystkie zwierzęta i rzeczy do sprzedania na targ dostawione, lub dla których korzysta się z urządzeń do targu należących. Taryfa należitości będzie na targowisku ogłoszona.

Oplata należito-
ści targowych.

Należitość targową od sprzedanych przedmiotów targowych potrącać sobie będzie wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa z ceny kupna (§§. 84 i 85), od niesprzedanych pobierać je będzie bezpośrednio.

§. 18.

Przedmioty targowe wprowadzać należy na targowisko i wyprowadzać stamtąd, jakoteż przenosić do wozów i z wozów według poleceń komisaryatu targowego. Z targowiska jednak wolno wyprowadzać przedmioty targowe tylko za okazaniem kart umownych lub uwiadomień o sprzedaży (§. 98) z wyciśniętą pieczęcią, a przedmioty targowe niesprzedane, tylko za okazaniem potwierdzenia, jako należitość targową opłacono.

Wprowadzanie
i wyprowadzanie
przedmiotów
targowych.

§. 19.

Cen dochodzić będzie na osobnych targowiskach komisaryat targowy na podstawie kart umownych lub uwiadomień o sprzedaży, które wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa winna mu w tym celu okazać, jakoteż na podstawie protokołów ważenia.

Dochodzenie cen.

§. 20.

Relacje targowe.

Komisaryat targowy winien na podstawie wysłędzonych cen na osobnych oddziałach ogólnego targowiska bydłczego z zachowaniem przepisów, zawartych w odnośnych postanowieniach, wypracowywać relacje targowe, dające dokładny przegląd całego ruchu targowego i cen umówionych, tudzież starać się, aby jak najrychlej były ogłoszone.

§. 21.

Kary.

Wykroczenia przeciwko Porządkowi targowemu, o ileby przez ich popełnienie nie naruszono innych prawideł ustawowych, karane będą na zasadzie §. 116 tymczasowej wiedeńskiej ordynacji gminnej, grzywnami aż do 200 złotych a w razie niemożności zapłacenia, aresztem, licząc po jednym dniu za każde 5 złotych.

Z osobami zakłócającymi porządek na targowisku, postępować należy według przepisów ustawowych i komisaryat targowy może osoby te wydalić z targowiska.

Rozdział II.

Przepisy szczególne dla targowiska na rogaciznę.

§. 22.

Sposób sprzedawania.

Sprzedawać można: podług wagi żywej z potrąceniem lub bez potrącenia odsetek, na sztuki (jak stoi) i aż do dalszego rozporządzenia także podług wagi martwej pod następującymi warunkami:

- a) każda rzeź odbyć się powinna podług przepisu o rzezi, który Władza targowa ma wydać a c. k. Namiestnictwo dolno-austriackie zatwierdzić;
- b) każda rzeź odbyć się ma w obecności agenta targowego, który winien nadzorować wykonanie rzezi i oznaczenie jej wyniku, zapisać ten wynik w karcie umownej lub uwiadomieniu o sprzedaży i donieść komisaryatowi targowemu, celem zapisania w protokole wagi, jakoteż kasie wiedeńskiej bydła i mięsa.

Za to pośrednictwo nabywca obowiązany jest zapłacić agentowi należytość taryfową, która będzie ustanowiona w przepisie o rzezi.

Rzeź na próbę i wspólne kupowanie pewnej ilości bydła rzeźnego celem podzielenia się, zwłaszcza przez losowanie, jest bezwarunkowo wzbronione.

§. 23.

Oznaczenie dni targowych i rozpoczęcia się targu.

Do sprzedaży rogacizny przeznaczone jest targowisko na rogaciznę. Co tydzień odbywają się dwa targi w poniedziałek i we czwartek. Gdy w poniedziałek przypada święto, targ odbywa się w następnym dniu roboczym; gdy zaś we czwartek święto przypada, targ odbywa się w dniu poprzednim (we środę). Targi rozpoczynają się w czasie od dnia 1 kwietnia do końca września o godzinie 9, od dnia 1 października do końca marca o godzinie 10 przedpołudniem.

Targ kończy się przez cały rok o godzinie 4 popołudniu.

W ciągu wyznaczonego czasu targowego, targi trwają bez przerwy.

§. 24.

Zwierzęta przypędzone nie w samymże dniu targowym, umieszczać wolno tylko w stajniach.

Umieszczanie zwierząt przypędzonych przed dniem targowym.

§. 25.

Zwierzęta wprowadzać należy na targowisko rogaczny podług poleceń komisaryatu targowego.

Wprowadzanie zwierząt na targowisko i wyznaczanie stanowisk.

Wprowadzane będą ile możności po kolei jak przybyły i grupowane, o ile się to da uczynić, podług ras.

§. 26.

Zwierzęta wprowadzone na targowisko rogaczny przywiązane być muszą do baryer albo łańcuchami albo mocnemi postronkami; prowadzić je należy na targowisko, z niego wyprowadzać lub prowadzić do wagi zawsze tylko na postronku lub na łańcuchu.

Byki umieszczać wolno i sprzedawać tylko w lokalach na to przeznaczonych i winny tam być przywiązane podwójnie.

Tak przy wprowadzaniu jak i wyprowadzaniu strachliwych zwierząt, zachowywać należy odpowiednie ostrożności.

§. 27.

Do oznaczenia ceny sprzedaży brać należy za podstawę jedność a mianowicie, gdy się sprzedaje podług wagi żywej, wagę 100 kilogramów (cetnar metryczny), gdy się sprzedaje na sztuki, sztukę.

Jedność do sprzedaży.

§. 28.

Także zwierzęta sprzedawane na sztuki i podług wagi martwej, muszą być ważone celem oznaczenia wagi żywej.

Urzędowe ważenie zwierząt sprzedanych.

§. 29.

Relacya targowa, którą komisaryat targowy ma sporządzić natychmiast po zamknięciu każdego targu, zawierać ma następujące szczegóły, ile możności z poklasyfikowaniem bydła podług ras i gatunków:

Relacya targowa.

1. ilość sztuk każdego rodzaju, ogólną wagę żywą i cenę zwierząt sprzedanych po tej samej cenie za 100 kilogramów wagi żywej —

2. ilość każdego rodzaju, ogólną wagę żywą, cenę i potrącenie odsetkowe co do zwierząt sprzedanych po tej samej cenie i z tem samem potrąceniem odsetkowym —

3. ilość, wagę ogólną żywą i cenę średnią zwierząt sprzedanych na sztuki —

4. ilość każdego rodzaju, ogólną wagę żywą i cenę zwierząt sprzedanych po tej samej cenie za 100 kilogramów wagi martwej.

5. Wagę średnią sztuki i cenę średnią 100 kilogramów wagi żywej w działach powyższych 1—3.

Bezpośrednio po skończeniu rzezi zwierząt, kupionych podług wagi martwej, dopisać należy ich wagę martwą a zarazem oznaczyć średnią wagę sztuki, jako też średnią cenę cetnara metrycznego wagi żywej co do wszystkich zwierząt, wzmiankowanych w działach powyższych 1—4.

§. 30.

Zwierzęta, które po zamknięciu targu nie mają być oddalone, umieścić należy w stajniach głównego targowiska bydła.

Umieszczanie w stajniach.

§. 31.

Zwierzęta, które nie mają być zaprowadzone do rzeźni miejskich, muszą być opatrzone znakiem targowym wiedeńskim, gdy będą z targowiska wydalone.

Oznaczenie
zwierząt prze-
znaczonych do
innych miejsc.

Rozdział III.

Przepisy szczególne dla targowiska na jałownik i trzodę.

§. 32.

Do lokalu na cielęta wolno wprowadzać na sprzedaż cielęta i jagnięta, żywe i wypatroszone, dalej wypatroszone świny i owce, tudzież przedmioty, nadchodzące jako dodatki do transportu, mianowicie: pojedyncze, żywe owce i świny, mięso i tłuszcze, dziczyznę, drób i ptaki przeznaczone na konsumpcję. Dodatki jednak takie tylko dopóty wolno będzie sprzedawać w lokalu przeznaczonym na cielęta, dopóki nie będzie zaprowadzony targ codzienny na mięso i dziczyznę.

Miejsce
sprzedaży.

Cielęta wolno będzie sprzedawać tylko wtedy, gdy będą miały przepisane oznaki dojrzałości. Cielęta niedojrzałe lub niedostatecznie wykarmione, oddać należy niezwłocznie na rzeź i mięsiwo, stósownie do wyniku oględzin albo sprzedać albo zniszczyć.

§. 33.

Do sprzedawania zwierząt i innych towarów w §fie 32 wzmiankowanych, odbywają się dwa targi na tydzień.

Dni targowe
i rozpoczynanie
się targu.

Targi odbywają się co poniedziałek i czwartek. Gdy poniedziałek jest dniem świątecznym, targ odbywa się w następnym dniu powszednim; gdy zaś czwartek jest dniem świątecznym, targ odbywa się w dniu poprzednim (we środę).

Targ rozpoczyna się w czasie od dnia 1 kwietnia do końca września o godzinie 8, w czasie od dnia 1 października do końca marca o godzinie 9 przed południem i kończy się o godzinie 4 popołudniu.

W ciągu wyznaczonego czasu targ odbywać się ma bez przerwy.

§. 34.

Dowóz zwierząt i innych towarów, na targ przeznaczonych, rozpocząć się może już w przededniu targu.

Dowóz.

W przypadku tym zwierzęta żywe stać mają aż do targu w stajniach, zwierzęta zaś wypatroszone i inne towary umieszczać należy w lokalu sprzedaży.

§. 35.

Cielęta żywe wprowadzać i wyprowadzać wolno tylko niezwiązane.

Komisaryat targowy czuwać ma nad tem, aby przejazd wozów odbywał się porządnie.

Sposób
wprowadzania i
wyprowadzania.

§. 36.

Miejsca w lokalu sprzedaży wyznaczać będzie komisaryat targowy. Winien on czynić to ile możliwości ze względu na rasy cieląt. Cielęta żywe umieszczać należy w koszarach.

Wyznaczanie
miejsc sprzedaży.

§. 37.

Jedność, mającą służyć za podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, stanowi, gdy zwierzęta bądź żywe, bądź wypatroszone, sprzedaje się na wagę, 1 kilogram, gdy się sprzedaje na sztuki, sztuka.

Jedność
do sprzedaży.

§. 38.

Po zważeniu towarów wydalić je należy niezwłocznie z lokalu wagi i umieścić albo w miejscach sprzedaży, albo, jeżeli dla towarów sprzedanych wyznaczone są osobne miejsca, w tychże miejscach.

Umieszczanie
przedmiotów
targowych
zważonych.

Składanie towarów w lokalach wagowych jest zabronione.

§. 39.

Cielęta poić wolno tylko pod nadzorem komisaryatu targowego.

Pojenie cieląt.

§. 40.

Zwierzęta żywe wolno kłóć na targowisku tylko w razie udowodnionej konieczności za zezwoleniem komisaryatu targowego.

Kłóćcie zwierząt
żywych na tar-
gowisku.

§. 41.

Gdy się targ skończy, wszystkie towary wydalić należy z targowiska.

Wydalanie towa-
rów, gdy się targ
skończy.

Rozdział IV.

Przepisy szczególne dla świńskiego targowiska.

§. 42.

Do lokalu na świnie wprowadzać wolno na sprzedaż tylko żywe świnie. Na stanowiskach, gdzie się sprzedaje, można umieszczać je w przededniu targu.

Miejsce
sprzedaży.

§. 43.

Targi na świnie odbywają się dwa razy na tydzień, we wtorek i we czwartek. Gdy na te dni przypada święto, przenosi się targ na poprzedzający dzień powszedni.

Dni targowe.

Targ wtorkowy rozpoczyna się w czasie od dnia 1 kwietnia do końca września o godzinie 7 a w czasie od dnia 1 października do końca marca o godzinie 8 zrana, targ zaś czwartkowy rozpoczyna się przez cały rok o godzinie 8 zrana. Obydwa targi kończą się o godzinie 2 popołudniu i w ciągu wyznaczonego czasu odbywać się mają bez przerwy.

Świnie chore lub okaleczone podczas transportu, można sprzedawać za zezwoleniem komisaryatu targowego także w czasie nietargowym i w dniach nietargowych.

§. 44.

Świnie ustawiać należy w przeznaczonym na targowisko lokalu według poleceń komisaryatu targowego. Grupować je trzeba ile możliwości podług ras.

Wyznaczanie
stanowisk.

§. 45.

Jedność mającą służyć za podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, stanowi 1 kilogram.

Jedność wagi
do sprzedaży.

§. 46.

Relacje targowe.

Relacja targowa, którą komisaryat targowy wygotować ma po zamknięciu każdego targu, zawierać powinna ilość, ogólną wagę żywą i cenę 1 kilograma świń sprzedanych po tej samej cenie, ile możności osobno dla każdej rasy i każdego gatunku.

§. 47.

Pojenie i karmienie świń w dniu targu.

Zwierząt umieszczonych w lokalu na świnie nie wolno ani karmić ani poić w dniu targowym od zaczęcia się targu, aż póki się targ nie skończy.

§. 48.

Wyprowadzanie z lokalu świń sprzedanych.

Świnie sprzedane wyprowadzić należy z lokalu w przeciągu 24 godzin.

§. 49.

Dowóz świń na targ i ich wywóz.

Przez ulice miasta świnie wolno wieźć i odwozić tylko niezwiązane i na stósownych wozach.

Rozdział V.

Przepisy szczególne dla owczego targowiska.

§. 50.

Miejsce sprzedaży.

Do lokalu na owce i do stanowisk otwartych, do niego należących, wolno wprowadzać na sprzedaż tylko żywe owce.

§. 51.

Dni targowe.

Targ owczy odbywa się tylko raz na tydzień a to we czwartek. Gdy na ten dzień przypada święto, przenosi się targ na poprzedzający dzień roboczy.

Targ rozpoczyna się o godzinie 9 przedpołudniem a kończy się o godzinie 4 popołudniu.

W ciągu wyznaczonego czasu targ winien trwać bez przerwy.

§. 52.

Umieszczanie owiec nadchodzących przed dniem targowym.

Owce, które nadejdą przed dniem targowym, umieszczać należy w stanowiskach otwartych lub w stajniach bydlęcych.

§. 53.

Wyznaczanie miejsc w lokalu sprzedaży.

Miejsca w lokalu sprzedaży wyznaczane będą stósownie do zarządzenia, które komisaryat targowy w tej mierze wyda.

§. 54.

Jedność do sprzedaży.

Za jedność, mającą stanowić podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, brać należy, gdy się sprzedaje podług wagi żywej lub martwej, 1 kilogram, gdy się sprzedaje parami, parę.

§. 55.

Dowóz i wywóz zwierząt przez miasto.

Przez ulice miasta nie wolno owiec pędzić, lecz trzeba je wieźć niezwiązane na stósownych wozach.

§. 56.

Przepisy zawarte w §§. 50 do 55, stosować należy także do kóz żywych, na targowisko dostawionych.

Sprzedaż kóz
żywych.

Rozdział VI.

Przepisy, dotyczące się agentów targowych wiedeńskiego głównego targowiska bydłęcego w St. Marx.

§. 57.

Agenci targowi mianowani będą na podstawie konkursu rozpisanego przez magistrat wiedeński jako Władzę przemysłową; mianowanie ich podlega przed dokonaniem zatwierdzeniu c. k. namiestnictwa dolno-austriackiego.

Ustanawianie
agentów targo-
wych.

Agentami targowymi mianowane będą tylko osoby, liczące najmniej 24 lat, nieskazitelnego prowadzenia się, zasługujące na zaufanie i własnowolne, które przyswoiły sobie potrzebne wiadomości zawodowe i handlowe i mogą złożyć kaucyą w kwocie 5.000 zł. Kaucyą tę bierze w zachowanie magistrat.

Do legitymowania się otrzymają agenci targowi nominacyą przez magistrat wygotowaną a oprócz tego kartę wywodniczą na imię opiewającą. Magistrat odbierać będzie od agentów targowych przysięgę.

§. 58.

Ogólną ilość agentów targowych dla głównego targowiska bydłęcego oznaczy magistrat stosownie do potrzeby i postara się, aby ją c. k. namiestnictwo dolno-austriackie zatwierdziło.

Ilość agentów
targowych i ich
regulamin.

Wszyscy agenci targowi stanowić winni związek na podstawie regulaminu, który mają uchwalić. Regulamin podlega zatwierdzeniu namiestnictwa, które wprzód wysłuchać ma gminę.

Regulamin zawierać ma zasady, podług których agentom targowym przekazywane będzie załatwianie interesów i pośredniczenie w sprzedaży przedmiotów targowych, nadechodzących do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa. W przypadku takim, gdy strony żądają, aby załatwienie interesów i pośrednictwo w sprzedaży ich przedmiotów targowych, poleczone było wskazanym wyraźnie agentom, żądania takie spełniać należy o tyle, o ile na to pozwalają zasady, mające na celu zapobieganie przeciążaniu niektórych agentów takimi zleceniami a które w regulaminie zamieścić należy.

W regulaminie zamieścić także należy zasady, podług których oceniać się będzie o ile agenci targowi mają prawo do należytości za pośrednictwo.

Dopóki regulamin nie zostanie zatwierdzony, rozdzielać będzie interesa i stanowić o prawie do należytości za pośrednictwo starszy, którego agenci wybierają, zanim Porządek targowy zacznie obowiązywać, a którego wybór komisaryat targowy ma potwierdzić.

§. 59.

Agenci targowi, z wyłączeniem wszystkich innych osób, mają prawo pośredniczenia na targowisku głównem w sprzedaży przedmiotów targowych wszelkiego rodzaju, które do wiedeńskiej kasy bydła i mięsa nadejdą, a to stosownie do poleceń, gdyby strony je dały (§§. 77) i postanowień niniejszego rozdziału Porządku targowego.

Pośrednictwo
w sprzedażach.

Co do tych przedmiotów targowych, które nie do kasy nadchodzą, nie wolno agentom targowym ani załatwiać interesów, ani pośredniczyć w sprzedażach.

§. 60.

Odbieranie i
umieszczanie
przedmiotów
targowych.

Agenci targowi winni dopomagać wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa we względzie odbierania i umieszczania nadchodzących przedmiotów targowych, stósownie do następujących przepisów.

§. 61.

Agenci targowi winni celem odebrania przekazanych im przedmiotów targowych (§. 58) zgłaszać się osobiście do kasy po tyczące się tychże uwiadomienia i rewersy zakładów przewozowych, opatrzone przez wiedeńską kasę bydła i mięsa potwierdzeniem odbioru, jakoteż po szczególne polecenia stron (§. 77), gdyby nadeszły.

§. 62.

Agenci targowi winni następnie odebrać lub objąć przedmioty targowe im przekazane, postarać się o umieszczenie zwierząt, o paszę i opiekę dla nich, o miejsca dla zwierząt i rzeczy na sprzedaż przeznaczonych w lokalu sprzedaży i dopełnić wszelkich formalności, jakie przez policją zdrowia i targową co do tych przedmiotów są przepisane.

Gdyby przy odbieraniu lub obejmowaniu przedmiotów targowych lub później zaszły okoliczności, wymagające uczynienia czegoś dla dobra stron, przesłania im wiadomości lub zażądania od nich poleceń, agent targowy winien uwiadomić o tem niezwłocznie wiedeńską kasę targową bydła i mięsa, kroki zaś, których zwlekać nie można, poczynić samodzielnie. W szczególności, gdyby przy rewizyi przepisanych świadectw zdrowia czyniono jakowe trudności, agenci targowi obowiązani są porozumieć się niezwłocznie z komisaryatem targowym i zdać z tego sprawę kasie celem uchylenia trudności.

§. 63.

Agentom targowym nie wolno trudnić się na własny rachunek, czy to pod własnem czy pod cudzem imieniem, handlem bydła i kupczyć towarami, dla których targowisko jest dostępne, ani też mieć jakikolwiek udział w interesach, które załatwiają lub sprzedażach, w których pośredniczą.

Winni stanowczo zaniechać załatwiania takich interesów i pośredniczenia w takich sprzedażach, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że są pozorne lub mogą wyjść na szkodę trzecim osobom, jak niemniej interesów i sprzedaży, które mogłyby mieć na celu obejście przepisów o zarazie, uwiedzenie Władz lub rozmyślne skrzywdzenie trzecich osób.

§. 64.

Agenci targowi obowiązani są załatwiać powierzone im interesa i uskuteczniać sprzedaże, w których mają pośredniczyć, pilnie, przezornie, dokładnie, wiernie i uczciwie, unikając wszystkiego takiego, coby mogło osłabić pokładane w nich zaufanie.

Agenci targowi winni pośredniczyć w sprzedażach osobiście i nie wolno im używać do tego pomocnika.

Obowiązki urzędowe w ogólności.

Branie do siebie pieniędzy za przedmioty sprzedane, jest agentom targowym najsurowiej zabronione.

O ile agenci targowi są odpowiedzialni stronom, jakoteż kasie wiedeńskiej targowej bydła i mięsa, przepisane jest w §. 80.

§. 65.

Od każdej sprzedaży, w której agent targowy z obowiązku pośredniczył, opłacić winien ten, na którego rachunek przedmiot targowy został sprzedany (§. 76) należność za pośrednictwo (litkup), wynoszącą $\frac{1}{4}$ od sta ceny kupna brutto. Należność jednak tę zapłacić się ma tylko w tym razie, jeżeli sprzedaż została rzeczywiście przywieziona do skutku.

Należność
za pośrednictwo.

Od nabywców nie wolno agentom targowym pod żadnym pozorem żądać lub przyjmować wynagrodzenia.

Należności za pośrednictwo pobierać będzie wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa i wypłacać agentom targowym miesięcznie z dołu, o ile mają do niego prawo (§. 58).

Zmiana należności za pośrednictwo, podlega po wysłuchaniu gminy, za-
twierdzeniu ministerstw, do których to należy.

§. 66.

Agenci targowi obowiązani są utrzymywać dziennik sprzedaży, w których pośredniczą; tenże winien być przed używaniem oliczbowany i przez magistrat uwierzytelniony.

Dziennik.

Potrzebną ilość tych dzienników wyda magistrat starszemu agentowi targowemu dla doręczenia agentom.

W dzienniku zapisywać mają agenci wszystkie bez różnicy interesa, które przywieźli do skutku, a to po każdym dniu targowym kolejno, jak po sobie następowały, oznaczając je osobnymi liczbami przez cały rok bieżącymi, bez zmian, skrobanin, poprawek, skróceń wzniecających wątpliwość, lub miejsc próżnych.

W szczególności zapisywać trzeba w dzienniku:

- a) nazwisko nabywcy i tego, na którego rachunek przedmiot targowy został sprzedany, lub ich firmę;
- b) rok, miesiąc i dzień interesu;
- c) treść umowy, podając ilość sprzedanych zwierząt rzeźnych, ich rasę i gatunek (czy karmne, czy pastewne), ilość sztuk partyi bydła, z której pochodzą odprzedane zwierzęta, ilość, gatunek lub zalety innych sprzedanych przedmiotów targowych, sprawdzoną wagę, cenę jedności wagi, umówione warunki (np. odciążenie odsetek), mianowicie zaś, czy kupiono za gotówkę czy na kredyt.

Zapisywać trzeba po niemiecku i czytelnie.

§. 67.

Agenci targowi są nadto obowiązani wydać nabywcy niezwłocznie kartę umowną wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa, tyczącą się dokonanej sprzedaży i odebrać od nabywcy jednobrzmiącą kartę wzajemną, do kasy wystósowaną.

Karty umowne.

Karty umowne zawierać mają szczegóły wzmiankowane w §. 66. Karty wzajemne nabywcy oddawać mają agenci targowi niezwłocznie do kasy.

§. 68.

Tylko władzy targowej, jakoteż wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa lub Sądowi, mają agenci targowi dozwalać przeglądania swego dziennika i innych zapisków. Gdy strona żąda pokazania dziennika, stać się to winno tylko w taki sposób, aby mogła powziąć wiadomość jedynie o sprzedaży, która ją samą obchodzi.

Wyciągi z dziennika, które agenci targowi mają stronom na żądanie wydawać, zawierać powinny tylko to, co jest zapisane we względzie sprzedaży, stronę interesowaną obchodzącą.

§. 69.

Gdy agent targowy umrze, wystąpi, zostanie od służby całkiem oddalony, lub tylko czasowo zawieszony, dziennik jego wziąć ma w zachowanie starszy agent.

Toż samo stać się ma, gdy będzie wydany nowy dziennik w miejsce tego, który według przepisu dotychczas był utrzymywany.

Po odebraniu ma starszy na żądanie dozwalać przeglądania (§. 68) i wydawać żądane wyciągi (§. 68).

§. 70.

Agenci targowi, którzy dopuszczają jakiegokolwiek uchybienia przepisom Porządku targowego, karani będą niezawisłe od przepisów ustawy karnej powszechnej i wszelkich innych przepisów, grzywnami aż do 400 złotych i uprawnienie do wykonywania urzędu może im być odebrane czasowo, lub w przypadkach §fu 71go stanowczo. Kaucya, przez agentów targowych złożona, jest rękojmią pokrycia naznaczonych grzywien i wynagrodzeń w myśl ustępu 2go, §fu 80go przypadających.

§. 71.

Uprawnienie odbierane będzie stanowczo:

1. Gdy agent targowy pod swoim prawdziwym lub pożyczonem nazwiskiem wchodzi w interes dla siebie, bierze jakikolwiek udział w korzyściach interesu, który załatwił lub sprzedaży, w której pośredniczył, żąda lub przyjmuje od nabywcy jakiegokolwiek wynagrodzenie za sprzedaż, w której pośredniczył, albo świadomie popiera niedozwolony handel pośredni (§. 15).

2. Gdy w czynnościach swoich świadomie fałszywą okoliczność podaje, potwierdza, lub do dziennika zaciąga i tenże fałszuje.

3. Gdy fałszywie deklaruje ilość zwierząt rzeźnych, które nadeszły i mają być sprzedane, podaje fałszywie ich cenę lub zataja przypadki zarazy zwierząt, chociaż były mu wiadome.

4. Gdy ponowne skazanie go na grzywny było bezskuteczne.

5. Gdy za zbrodnię lub przekroczenie kradzieży, przemieszczenia, udział w temże lub oszustwo, za przestępstwo wzmiankowane w §. 1 ustawy z dnia 38 maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 47), o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych, za przemytnictwo, za ciężkie przekroczenie defraudacyjne zostanie skazany, lub gdy za inny czyn karygodny najmniej sześciomiesięcznem więzieniem będzie ukarany, nakoniec, gdy popadnie w bankructwo.

Przeglądanie
dzienników i
wyciągi z tychże.

Skład dzien-
ników u starszego
agenta.

Kary.

Odebranie
uprawnienia
w szczególności.

§. 72.

Agent targowy traci nadto uprawnienie, gdy się okaże całkiem niezdolnym do sprawowania swego urzędu albo z powodu choroby dłużej niż przez pół roku nie może pełnić swoich obowiązków, наконец, gdy będąc wezwanym do uzupełnienia kaucyi (§. 70), nie uczyni tego w terminie wyznaczonym.

Utrata
uprawnienia.

§. 73.

Kary, wzmiankowane w §. 70, nakładać ma stósownie do istniejących przepisów, magistrat jako Władza przemysłowa; on także orzekać ma co do utraty uprawnienia w przypadkach §fu 72go. We względzie rekursów przeciw takim orzeczeniom magistratu, obowiązują przepisy ogólne.

Nakładanie kar,
orzekać co do
odebrania i utraty
uprawnienia.

§. 74.

Gdy agent targowy dopuści się na targowisku niewłaściwego postępowania lub wybryku, komisaryat targowy zarządzić może niezwłocznie tymczasowe zawieszenie go, zażalenie zaś przeciw temu zarządzeniu nie ma skutku odwłocznego.

Czasowe zawie-
szanie przez
komisaryat
targowy.

W przypadkach jednak takich, komisaryat targowy winien o zarządzeniu swoim uwiadomić natychmiast magistrat, który ma prawo zawiesić czasowo tegoż agenta targowego w urzędowaniu.

Rozdział VII.

Przepisy szczególne dla wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa.

§. 75.

Na wiedeńskim głównym targowisku bydłecem w St. Marx, założona będzie „Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa“, która załatwiać ma czynności w Porządku targowym onejże przekazane.

Założenie wie-
deńskiej kasy
targowej bydła
i mięsa.

Do założenia tej kasy i załatwiania jej czynności, przeznaczy c. k. Rząd na podstawie pertraktacyi ofertowej zakład bankowy, który dostarczyć ma potrzebnych funduszków i we względzie obrotu interesów podlega kontroli c. k. Rządu a we względzie zachowywania przepisów Porządku targowego, kontroli Władzy przemysłowej.

§. 76.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa, sprzedaje nadesłane do niej lub jej oddane przedmioty targowe we własnem imieniu na rachunek stron, te przedmioty targowe nadsyłających lub oddających za pośrednictwem agentów targowych.

Sprzedaż
za pośrednictwem
kasy targowej
bydła i mięsa.

Wyjawszy przypadki §§. 88 i 97, kasa nie ma prawa wchodzić w interesa kupna lub sprzedaży przedmiotów targowych we własnem imieniu lub za pośrednictwem trzecich osób.

§. 77.

Gdy zakład przewozowy dostawia przedmioty targowe na targ, listy przewozowe, które się ich tyczą, powinny być zaadresowane do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa. Gdy przedmioty targowe winny sposób na targ nadchodzić, oddać je należy kasie na ręce agenta targowego (§§. 61 i 62).

Nadsyłanie
lub oddawanie
przedmiotów
targowych.
Dawanie zleceń
szczególnych.

Zlecenia szczególne stron, nadsyłających lub oddających przedmioty targowe do sprzedaży a dotyczące się interesów, które mają być załatwione i sprzedaży (mianowicie dotyczące się użycia do pośrednictwa wskazanego agenta, karmienia, sposobu sprzedania, ostatniej ceny itp.), trzeba kasie wcześniej zakomunikować a według okoliczności agentowi targowemu oznajmić przy oddaniu przedmiotów targowych. Podczas targu zlecenia takie oznajmić należy albo kasie, która winna interesowanego agenta targowego niezwłocznie uwiadomić, lub wprost agentowi targowemu.

§. 78.

O ile porządek targowy wymaga poprzedniczego zapowiedzenia przedmiotów targowych a istniejące przepisy złożenia przepustek, tudzież certyfikatów lub innych dokumentów, trzeba wiedeńską kasę targową bydła i mięsa wcześniej uwiadomić lub odpowiednie dokumenty jej dostarczyć, w przeciwnym bowiem razie nie byłaby odpowiedzialna za skutki takiej opieszałości.

§. 79.

Koszta przewozu i wszelkie inne, koszta wyprowadzenia z wagonów i pomieszczenia, karmienia i dozoru, jakoteż opłaty targowe wszelkiego rodzaju i wszystkie inne wydatki, ciężące na przedmiotach targowych, do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa nadchodzących, zaspakają kasa sposobem zaliczki bezpośrednio.

§. 80.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa jest stronom, nadsyłającym lub oddającym jej do sprzedania swoje przedmioty targowe, odpowiedzialna za załatwienie poruczonych jej interesów, stósownie do danych zleceń i przepisów ustawowych.

Agent targowy jest stronom odpowiedzialny za dopełnienie obowiązków właściwego pośrednictwa w sprzedaży, które rozdział VI niniejszego Porządku targowego na niego wkłada.

Agenci targowi są odpowiedzialni wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa za dopełnienie obowiązków, które na nich ciążyą w myśl §§. 61 i 62.

§. 81.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma prawo żądać od agenta targowego zwrotu wynagrodzeń, któreby z winy tegoż agenta targowego była zmuszona zapłacić i potrącić je sobie z należitości za pośrednictwo, agentowi przypadających.

§. 82.

Pieniądze z sprzedaży tych przedmiotów targowych, które nie przez kasę targową bydła i mięsa za pośrednictwem agentów sprzedane zostały, ma kasa wypłacać sprzedawcom. W tym celu strony obowiązane są uwiadomić o każdej takiej sprzedaży odbiorców, których kasa do tego ustanowi. Odbiorcy ci mają w imieniu kasy odebrać sprzedane przedmioty targowe celem oddania ich nabywcy i doręczyć sprzedawcy, jakoteż nabywcy jednobrzmiące uwiadomienie o sprzedaży, do kasy wystósowane. Te uwiadomienia o sprzedaży zawierać mają nazwiska nabywcy i sprzedawcy, jakoteż inne szczegóły w §. 66 wzmiankowane.

Składanie przepustek i certyfikatów.

Opłata kosztów.

Odpowiedzialność wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa, tudzież agentów targowych.

Sprzedaż bez pośrednictwa agentów targowych. Uwiadomienia o sprzedaży.

§. 83.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa, gdy przedmioty targowe są jej do sprzedania nadesłane, ma prawo pobierać od mocodawców za czynności, które załatwiła, należność od sprzedaży; gdy przedmioty targowe nie są jej do sprzedania nadesłane, od sprzedawców, za wypłacenie ceny kupna, dyskonto, odcinając je sobie od ceny kupna.

Należność
od sprzedaży i
dyskonto.

Należność od sprzedaży, jakoteż dyskonto, ustanowione będą na podstawie pertraktacyi ofertowej, która się odbędzie celem zainstalowania instytutu bankowego (§. 75).

§. 84.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa obowiązana jest kwoty ceny kupna za przedmioty targowe, jej do sprzedania nadesłane, po straceniu należności od sprzedaży, należności za pośrednictwo dla agentów targowych i wszystkich wydatków, które sprzedawcy ponosić mają, najpóźniej w przeciągu 24 godzin po zamknięciu targu odesłać mocodawcom razem z rachunkiem lub jeśli sobie tego życzą, na ich rzecz zapisać.

Wypłacanie
mocodawcom
ceny kupna.

Jeżeli zaś mocodawcy są obecni na targu, pozostałe kwoty ceny kupna wydać im należy niezwłocznie po przyprowadzeniu sprzedaży do skutku a bądź co bądź w ciągu dnia targowego.

§. 85.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa obowiązana jest sprzedawcom przedmiotów targowych nie do niej na sprzedaż nadesłanych, wydać cenę kupna po straceniu należności targowych i dyskonta zaraz po odebraniu uwiadomienia o sprzedaży a bądź co bądź jeszcze w ciągu dnia targowego.

Wypłacanie
sprzedawcom
ceny kupna.

§. 86.

Gdy sprzedaż na targowisku rogacizny podług wagi martwej przyjdzie do skutku, wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma w przypadkach §§. 84 i 85 dać na rachunek ceny kupna zaliczkę w kwocie zbliżonej do wartości przedmiotów targowych a resztę ceny kupna wypłacić po oznajmieniu wagi martwej.

Wypłacanie
w przypadkach
sprzedaży podług
wagi martwej na
targowisku by-
dłecem.

§. 87.

Na głównem targowisku bydłecem kupuje się albo za gotówkę, albo na podstawie kredytów otwartych w wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa.

Ceny kupna trzeba zawsze składać w kasie.

Kupno za gotówkę
i na kredyt.

§. 88.

Gdy kupno za gotówkę przyjdzie do skutku, przypadającą cenę kupna złożyć trzeba przed zamknięciem targu w wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa, okazując jej kartę umowną lub według okoliczności uwiadomienie o sprzedaży, poczem odbiera się kupione przedmioty targowe.

Kupno
za gotówkę.

Gdyby nabywca aż do zamknięcia targu nie zapłacił należności, kasa ma prawo odebrać od tegoż nabywcy należność w kwocie $\frac{1}{2}$ od tysiąca ceny kupna a gdyby przypadająca cena kupna nie została następnego dnia zapłacona, policzyć sobie odsetki od niej jak w razie, gdy przyjdzie do skutku kupno na kredyt, tudzież dodatek za zawiadowstwo.

Gdyby należitości nie zapłacono aż do rozpoczęcia się następnego targu, lub gdyby nabywca aż do tego czasu nie odebrał kupionych przedmiotów targowych, kasa ma prawo kazać te przedmioty targowe sprzedać i z dochodu zaspokoić swoje żądania.

§. 89.

Gdy kupno na targowisku rogacizny podług wagi martwej za gotówkę przyjdzie do skutku, nabywca ma dać zaliczkę w kwocie zbliżonej do wartości przedmiotów targowych a resztę ceny kupna z odsetkami, które liczone będą od sprzedaży na kredyt, złożyć po wykonaniu rzezi.

§. 90.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa otwierać ma rzeźnikom i wędliniarzom, którzy przemysł swój wykonywają w obszarze targowym w §. 2 określonym, kredyt osobisty do kupna bydła rzeźnego i trzody na głównem targowisku bydłem.

Wysokość kredytu, który ma być otwarty, oznacza kasa ze względu na wiarygodność starającego się o kredyt i na średnią ilość bydła rzeźnego i trzody, której rzeźnicy potrzebują na dwa a wędliniarze na sześć tygodni.

Zresztą wolno jest kasie otwierać kredyt osobisty rzeźnikom i wędliniarzom także do kupna innych przedmiotów targowych i innym nabywcom do kupowania przedmiotów targowych w ogólności.

§. 91.

Prośbę o otwarcie kredytu w §. 90 wzmiankowanego, podać trzeba pisemnie do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa na formularzu, który kasa wyda bezpłatnie.

Prośby te załatwiane być mają najpóźniej w przeciągu dni ośmiu.

§. 92.

W razie otwarcia kredytu, o który proszono, ten, który o niego prosił, przyjmując otwarty kredyt, winien złożyć jednocześnie weksel zabezpieczający, na największą sumę otwartego kredytu opiewający, z deklaracją, upoważniającą wiedeńską kasę targową bydła i mięsa, iżby w razie potrzeby zrobiła z weksłu użytek przeciw niemu.

§. 93.

Kredyt nie otwarty w myśl §fu 90go może wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa otworzyć pod warunkiem dania w zastaw ruchomy odpowiedniej ilości bydła rzeźnego lub trzody albo innej odpowiedniej rękojmi.

Bydło zastawione stoi na koszt i niebezpieczeństwo zastawodawcy a kasa ma prawo kazać je sprzedać w razie niedopełnienia zobowiązań co do wypłaty i bezpośrednio pokryć swoją należitość kwotą z sprzedaży otrzymaną.

§. 94.

Kwoty należące się wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa na podstawie otwartego kredytu, są płatne w dniu po upływie czasu na który go otwarto. Gdy dzień zwrotu przypada w niedzielę lub święto, zapłacić trzeba w następnym dniu powszednim.

Kupno
za gotówkę po-
dług wagi mar-
twej na targo-
wisku bydłem.

Otwieranie kre-
dytu osobistego.

Otwarcie kredytu
za rękojmią.

Zwrót kwot za-
kredytowanych.

§. 95.

Gdy dług nie będzie zwrócony w dniu płatności, wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma prawo odmówić dalszego kredytowania temu, u którego dług zalega.

§. 96.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma prawo pobierać od sum, należących się jej na podstawie otwartego kredytu, odsetki jakoteż dodatek za zawiadownictwo, wielkość zaś ich oznaczona będzie na podstawie pertraktacji ofertowej, która odbędzie się celem zainstalowania zakładu pieniężnego (§. 75).

Odsetki i dodatek
za zawiadownictwo.

§. 97.

Gdy kupno na kredyt przyjdzie do skutku, nabywca winien oznajmić o tem przed zamknięciem targu wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa, okazując jej kartę umowną lub według okoliczności uwiadomienie o sprzedaży, poczem odbiera się kupione przedmioty targowe.

Kupno na kredyt.

Gdyby nabywca aż do zamknięcia targu nie oznajmił kupna, kasa ma prawo odebrać od tegoż nabywcy należność w kwocie $\frac{1}{2}$ od tysiąca ceny kupna.

Gdyby kupna nie oznajmiono aż do rozpoczęcia się następnego targu, lub gdyby nabywca nie odebrał aż do tego czasu kupionych przedmiotów targowych, kasa ma prawo kazać te przedmioty targowe sprzedać i z dochodu zaspokoić swoje żądania.

§. 98.

Po złożeniu ceny kupna (§§. 88 i 89) lub oznajmieniu o kupnie, które przyszło do skutku na kredyt (§. 97), wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa da nabywcy awizacją do interesowanego agenta targowego lub właściwego odbiorcy (§. 82), a to przez wyciśnięcie pieczęci na karcie umownej lub uwiadomieniu o sprzedaży, na podstawie zaś tej awizacji, agent targowy lub odbiorca wyda nabywcy przedmioty targowe a komisaryat targowy pozwolenie wyprowadzenia owych przedmiotów targowych, do których jest to potrzebne.

Oddawanie
kupionych przed-
miotów tar-
gowych.

§. 99.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa daje zaliczki na przedmioty targowe do niej na sprzedaż nadesłane lub jej oddane.

Dawanie zaliczek

Wielkość zaliczek, które mają być dane i wszelkie inne warunki otrzymania zaliczki, zależą od umowy z wiedeńską kasą targową bydła i mięsa.

